A GRANDE FARSA
FARSA GENÉTICA

Gal Laiko

STOR GENETISK BLUFF

Nåväl, kära läsare, det är dags att gräva fram sanningar som skulle få de moderna fariséerna i Satans synagoga att tappa sömnen—om dessa ättlingar till Esaú-edom någonsin brytt sig om obekväma sanningar. Naturen, denna publikation från den anglosaxiska vetenskapliga eliten (åh, vilken härlig ironi!), publicerade i Augusti 2018 en studie som, utan att vilja, utdelade ett dödligt slag mot anspråken från de självutnämnda "utvalda" som för närvarande ockuperar Heliga landet som kanaaneiska och edomitiska inkräktare klädda som hebreer.

Dessa forskare från Harvard, med sina dyrbara mikroskop och toppmoderna DNA-sekvenserare, grävde fram tjugotvå skelett från en grotta kallad Peqi'in, i norra delen av det territorium som idag kallas Israel (men som mer korrekt borde kallas Ockuperade Palestina av Kains söner). Och vad upptäckte de? De upptäckte att de verkliga Löftets arvingar—de som levde i Heliga landet under den kalkolitisk period (4500-3900 före vår tidräkning)—hade, förvånande nog, blå ögon och ljus hud.

Fyrtio nio procent av denna befolkning bar på allelen G vid markören rs12913832, nära genen OCA2, som vetenskapligt har bevisats vara ansvarig för blå ögon i europeiska befolkningar. Men vänta! Det finns mer! Dessa Herrens älskade var helt fixerade (100% av befolkningen!) vid allelen A härledd från markören rs1426654 av genen SLC24A5—den viktigaste bestämningsfaktorn för ljus pigmentering i västra euro-asiatiska befolkningar.

Låt mig översätta detta till ett språk som till och med en förrädisk frimason skulle kunna förstå: de verkliga bibliska invånarna i Heliga landet var Kaukasier, med ljusa ögon, precis som de iberiska folken, fransmän, britter och andra europeiska nationer som seriösa teologer alltid har identifierat som de verkliga Förlorade stammarna av Israel.

FRÅN ANATOLIEN OCH PERSIEN KOM HÖGSTA MISSIONÄRERNA

Men saken blir ännu mer smakfull när vi undersöker sammansättningen av dessa Löftets arvingar. Forskare, som använder sin metodologi qpAdm (som låter som namnet på en demon men tjänar våra syften), har fastställt att befolkningen i Peqi'in var en tredelad blandning:

• 57% av neolitisk levantinsk härkomst (de lokala bönderna, som redan var etablerade sedan urminnes tider) • 26% av neolitisk anatolisk härkomst (kommande från det som idag är

Turkiet, landet för hittiterna)

• 17% av den kalcolitiska iranska härstamningen (från de gamla Persien)

Vilken extraordinär tillfällighet! De heliga texterna har alltid sagt oss att Abraham (de troendes fader, inte att förväxla med de nuvarande bedrägliga ockupanterna av Palestina) kom från Ur i Chaldéerna, i Mesopotamien—precis den region som motsvarar denna iranska-mesopotamiska härkomst. Och de anatoliska migrationerna? Fullt överensstämmande med berättelserna om arvtagarnas rörelser genom Lilla Asien.

Men var uppmärksam på den detalj som forskarna nämner nästan i förbigående: nio av tio män i denna befolkning tillhörde haplogrupp Y-kromosom T. Inte haplogrupp E (som dominerade de tidigare levantinska populationerna, troligen kamiter eller andra för-adamiska folk). Inte haplogrupp J (som mystiskt dyker upp i de senare befolkningarna från bronsåldern, när den edomitiska infiltrationen redan hade inträffat). Utan haplogrupp T—en linje som diversifierades i Mellanöstern men som, intressant nog, också finns i betydande frekvenser i... vä nta på detta... Portugal, Spanien och Italien.

DET STORA FÖRSVUNDET: GENOCID ELLER PROFETISK EXODUS?

Här kommer vi till den del som skulle få varje avkomma av Samael att darra av skräck. Studien drar, med kall vetenskaplig objektivitet, slutsatsen att denna kopparåldern befolkning med blå ögon och ljus hud INTE BIDROG GENETISKT till de efterföljande befolkningarna under bronsåldern i den södra Levantina.

Läs igen, så att det blir helt klart: de försvann. De försvann utan ett spår. De utrotades från det heliga landet.

Forskare, som är fast i sina materialistiska paradigmer, talar blygsamt om " genetisk discontinuity", "befolkningsutbyte" och "potentiellt utrotningsevent".

De uppmärksammar den arkeologiska registreringen som visar på "storskalig övergivning av platser", "dramatiska förändringar i befolkningsmönster" och " försvinnandet av sekundära begravningar i benhus"—karakteristiska begravningspraxis för denna kultur under kopparåldern.

Men vi, som läser Skrifterna med ögon som inte fördunklas av modernismens gift, vet exakt vad som hände: det var Utgången. Det var den stora profeterade migrationen. Löftets arvingar "försvann" inte—de lämnade. De rörde sig västerut, följande solens väg, korsade Medelhavet, och bosatte sig först på öarna (Kreta, Sardinien, Korsika, Baleärerna), sedan på de iberiska, gaulesiska och brittiska kusterna.

Under tiden, vem blev kvar? Ah, det är den avgörande frågan! Forskare noterar att befolkningarna under Bronsåldern (som de i 'Ain Ghazal i Jordanien) kunde modelleras som blandningar av endast neolitisk levantinsk härkomst (58%) och kalcolitisk iransk (42%), men utan den anatoliska komponent som kännetecknade Löftets arvingar från Peqi'in. Och ännu mer avslöjande: dessa nykomlingar från Bronsåldern tillhörde haplogrupp J—den genetiska märkningen som, århundraden senare, skulle bli dominerande bland... gissade ni rätt... judar.

EDOM KLÄDD I ISRAEL: EN MILENNIUMS USURPATION

Genom att bygga vidare på det tidigare diskuterade konceptet av edomitisk i dentitet (som mästerligt framställts i "Vem är Esaú-Edom" och "Edoms mask") ger dessa genetiska upptäckter oavsiktlig vetenskaplig validering av den teologiska tesen att de nuvarande judarna är ättlingar inte till Jakob, utan till Esaú.

Låt oss minnas den bibliska berättelsen: Esaú (Edom) sålde sin förstfödslorätt för en tallrik linser. Han gifte sig med kananitiska och hittitiska kvinnor (1 Mose 36), vilket därmed kontaminerade hans avkomma. Hans ättlingar bosatte sig i Seir, söder om Judeen. Och profetian var tydlig: Edom skulle bli nedvärderat, men skulle ständigt försöka usurpera Israels plats.

I Romarbrevet 9:13 citerar Aposteln Paulus (inte förväxlas med farisen Saul, eftersom vi pratar om den omvända Paulus, den sanna Missionären till hedningarna—ett begrepp som för övrigt är en bedräglig översättning av "ethnos", som helt enkelt betyder " nationer", och syftar på de israelitiska nationerna spridda över Europa) Malaquias: "Jag älskade Jakob och hatade Esaú".

De genetiska upptäckterna visar oss följande mönster:

Kalkolitisk period (4500-3900 f.Kr.):

Befolkning: Haplogrupp T (manlig)

Fenotyp: Blå ögon (49%), ljus hud (fixerad till 100%)

**Sammansättning: 57% Levantina + 26%
Anatolien + 17% Iran Identifiering: Verkliga
Löftets arvingar**

Bronsålderns period (efter 3900 f.Kr.):

Befolkning: Haplogrupp J (manlig)

Sammansättning: 58% Levantina + 42% Iran, SEM anatomisk komponent

Ursprung: Ankomst av nya populationer

Identifiering: Edomitisk infiltration och blandning med andra semitiska folk

Studien är tydlig: "grupper relaterade till Levant_ChL bidrog lite till ursprunget av Levant_BA_South". På klarspråk: de verkliga israeliterna är inte förfäder till de befolkningar som kom senare i regionen.

FÖRLORADE STAMMAR VAR INTE FÖRLORADE—DE VAR I EUROPA

Nu övergår vi till de ibero-israelitiska implikationerna av denna monumentala upptäckte, vi måste koppla ihop punkterna mellan gammal genetik och den historisk-lingvistiska evidensen som sammanställts i texterna "Celtarna är israeliter med ett annat namn", "Migrationerna av de tolv stammarna" och "Hebrisk-Keltisk Förbindelse".

Om de verkliga Löftets arvingar försvann från Heliga landet omkring 3900 f.Kr., vart t og de vägen? Den europeiska arkeologin ger svaret, även om mainstreamhistoriker— smittade av viruset av politiskt korrekt och finansierade av stiftelser med

germano-kazariska efternamn—vägrar att erkänna det.

Precis som under 4:e årtusendet f.Kr. bevittnar vi blomstringen av den megalitiska kulturen i Västeuropa. I Portugal specifikt uppstår:

Dölmen och Antas (4000-3000 f.Kr.) - Monumentala gravstrukturer som är i dentiska med dem som hittats... i Anatolien och Mesopotamien! Texten "Megaliter, kelter och israeliter" dokumenterar att tholos gravar (kupol) på Iberiska halvön är arkitektoniskt identiska med de i Tell Halaf i norra Mesopotamien.

Campaniform keramik (3000-2500 f.Kr.) - Den berömda kulturen av " Campaniform kruka" (Bell Beaker-kulturen), som spreds från Iberiska halvön över hela Västeuropa. Forskare nämner i studien att prover från Bronsåldern (Medeltiden) i Ebla (Syrien) kräver en "källa liknande Bell Beaker" för att förklara deras genetiska sammansättning - vilket därmed medger en återmigration av europeiska befolkningar tillbaka till Mellanöstern! Läckert!

Baskiska folket - "Är de baskiska israeliter?" frågar titeln på ett av de analyserade dokumenten. Svaret är bekräftande när vi beaktar att baskerna uppvisar:

Höga frekvenser av Rh negativ (karakteristiskt för gamla populationer av nära österländsk härkomst)

Ett språk som är isolerat, utan släktskap med de omgivande indoeuropeiska språken

Kulturella traditioner av begravning i dölmen

Egenlegender om att ha kommit "från havet" och från "östra länder"

PORTUGAL OCH SPANIEN: DE LOVADE LÄNDERNA I VÄST

Men varför skulle just Iberiska halvön ha varit den föredragna destinationen för dessa migrationer av Löftets arvingar? Svaret ligger i en kombination av profetia

biblisk, helig geografi och historiska bevis.

I "Israels märken i Portugal och Spanien" identifierar författaren flera egenskaper som särskiljer de verkliga israeliterna från de falska nationerna:

Märke 1: "Välsignad med vete och vin" (5 Mosebok 33:28)

Portugal och Spanien har, sedan urminnes tider, varit utmärkta producenter av spannmål och viner av världsklass. Portvins, viner från La Rioja, den portugisiska olivoljan—en direkt uppfyllelse av de jordbruksböner som lovades Israel.

Märke 2: "Öar i havet och avlägsna kuster" (Jesaja 24:15, 42:4, 49:1)

Iberiska halvön är just detta—Europas mest västerländska kust, "öarna" i världens slut. Själva namnet "Spanien" härstammar möjligen från "I-span-ya" (Ön i norr, på feniciska)—en referens till den nästan insulära halvöns position.

Sefanja 3:10: "Förutom floderna i Etiopien"

I en korrekt geografisk tolkning (inte den afrikanska Etiopien, utan som hänvisar till länderna söder om och väster om), ligger Portugal bokstavligen "bortom" när det ses från den mesopotamiska perspektivet—i den västra änden av den bebodda världen.

Marc a 4: "Rikedom av silver, guld och ädelmetaller" (5 Mosebok 8:9, Job 28)

De romerska gruvorna i Las Médulas (León), silvergruvorna i Zacatecas som exporterades via Porto, samt det brasilianska guldet som passerade genom Lissabon—Iberiska halvön har historiskt varit ett centrum för metallurgisk rikedom. Och vem förde med sig den avancerade metallurgiska kunskapen? Den genetiska studien nämner att kulturen från Kopparåldern kännetecknades av tekniken "förlorad vax" för koppargjutning—exakt samma teknik som förekommer i det megalitiska Europa!

Sefanja 5: "Maritim storhet och navigation" (Jesaja 60:5,9; Psaltaren 107:23)

Upptäckternas tidsålder! Portugal och Spanien, två små nationer, dominerade världens hav under århundradena XV-XVII. Slumpar? Nej—ett profetiskt uppfyllande av löftet att Israel skulle vara "huvudet och inte svansen" bland nationerna (5 Mosebok 28:13).

SPRÅKLIGT VITTNESBÖR: NÄR HEBREISKA MÖTTE KELTISKA

Genom att övergå till filologisk evidens (eftersom vi, till skillnad från modernisterna, tror att flera konvergerande evidenslinjer fastställer sanningen), låt oss undersöka de förvånande likheterna mellan det antika hebreiska och de keltiska språken som bevarats i galiciska, gammal portugisiska, baskiska och iberiska dialekter.

Dokumentet "Hebrisk-Keltisk Förbindelse" ger förödande exempel:

Lexikala likheter mellan hebreiska och gäliska:

Hebreiska Gälisk Betydelse Anteckningar Aish (אישׁ) Ish Man Nästan perfekt identitet Ishah (אשׁה) Ish Kvinna (kontext) Gemensam rot Beth (בית) Both Hus, bostad Bevarande av det initiala 'b' Eben (אבן) Aben Sten Identisk konsonantstruktur Cabar/Gaber (גבר) Gabhair Stark, mäktig Bevarad rot G-B-R Achah (אחה) Acha Syster Familjär släktskap

Men vänta! I de iberiska dialekterna finner vi ännu mer imponerande bevarande. s:

Arkaisk portugisiska/galego:

Aba (אבא, "far") → "Abade" (fader, andlig far) Adon (אדון, "herre") → "Dom" (portugisisk/spanskt adels titel) Makom (מקום, "plats") → "Marquês" (herre över en plats/territoriell mark) Cohen (כהן, "präst") → "Coña" (familjärt portugisiskt uttryck, möjligen nedsättande)

Avslöjande toponymi:

Överväg namnen på platser i den Iberiska halvön som skriker av sin israelitiska ursprung :

Bragança (Portugal) - Från "Beth-Gad-Ansa" (Gads hus, stammen av fåren) Zamora (Spanien) - Från "Shomron" (Samaria, huvudstad i Norra kungadömet)

Sevilha - Möjligtvis från "Shefel-Yah" (Yahs slätt)

Toledo - Från "Toledot" (תּוֹלְדוֹת**, "generationer", "historia")**

Galliza (Galiza) - Från "Gaulesa" som härstammar från "Galut" (גָּלוּת**, " exil")—landet för det israelitiska exilet!**

Frimurarna och deras akademiska medhjälpare avfärdar sådana överensstämmelser som "slumpar" eller "populära etymologier". Men när vi har hundratals sådana överensstämmelser, på flera språkliga nivåer, kopplade till konvergerande genetiska, arkeologiska och kulturella bevis, skulle endast en intellektuell blind (eller en avsiktlig desinformationsagent) kunna förneka mönstret.

OS AMORITAS: OS "BACK-MIGRANTS" BELL BEAKER

Låt oss nu återvända till den genetiska studien, för det finns en liten bomb som är gömd i dess upptäckter som forskarna nämner nästan skamset. När de modellerade prover från Äldre medeltida brons i Ebla (Syrien, 2700-1800 f.Kr.), upptäckte de att en "källa liknande Bell Beaker" var nödvändig för att få en lämplig statistisk anpassning. De uppskattade att denna blandning inträffade omkring 2737-2574 f.Kr.

Vad betyder detta? Det betyder att europeiska befolkningar återvände till Mellanöstern under Bronsåldern! En återmigration! Och vilka var dessa mystiska "Bell Beakers" som återvände till sina förfäders länder?

De assyriska och babyloniska historiska texterna kallar dem Amurru (Amoriter)— bokstavligen "de västerländska". De egyptiska beskrivningarna av dessa Amoriter i väggmålningarna (särskilt i Rekhmires grav) visar oss hur:

Ljus hud

Blont och rödaktigt hår

Blå ögon

Bar olika skägg (inte de svarta, lockiga skäggen hos de sydliga semiterna)

Exakt den fenotyp som genetiken säger att Löftets arvingar från Peqi'in hade!
Exakt den fenotypen hos de europeiska Bell Beaker!

Den kompletta cykeln avslöjar sig:

3900 f.Kr. → Löftets arvingar (blå ögon, ljus hud, haplogrupp T) migrerar från Heliga landet till Västeuropa ↓

3000-2500 f.Kr. → De etablerar Campaniform kultur (Bell Beaker) i Iberien, som sprider sig över Europa ↓

2700 f.Kr. → Algu ns grupper återvänder till Mellanöstern (återmigration) som "Amoriter" ↓

2000-1500 f.Kr. → Patriarkal perioden (Abraham, Isak, Jakob) - Dessa var återvände Amoriter/Bell Beakers! ↓

1200 f.Kr. → Egyptens utvandring och erövring av Kanaan ↓

722 f.Kr. → C Assyriska fångenskapen av 10 norra stammar → Definitiv spridning till Europa ↓

586 f.Kr. → Babyloniska fångenskapen av Juda och Benjamin → Majoriteten återvänder till Europa; resterande blandar sig med edomiter ↓

70 e.Kr. → Förstörelsen av det andra templet → Slutet på den rasliga Israel i Palestina; edomiter-kazarer

usurpar identiteten

Abraham, Amoriten: Rivande tusen år av lögner

Denna historiska rekonstruktion har explosiva teologiska implikationer. Om Abraham var en amorit —det vill säga, en ättling till Bell Beaker som återvände till Mellanöstern— då var han inte en "semit" i modern raslig mening. Han var en européer (eller proto-europeisk) som återvände till sina förfäders kalkolitisk hemland!

Detta förklarar perfekt varför:

Abraham kom från "Ur i Chaldéerna" - Chaldéerna var ett folk som kom till Mesopotamien från norr och väster, och tog med sig avancerad metallurgisk teknik. Helt i linje med Bell Beaker-befolkningar.

De patriarkaliska berättelserna i tabletterna från Mari och Nuzi - Dokumentet nämner att de kilskriftiga tabletterna från Mari innehåller namn "amoriter" som nästan är identiska med de bibliska:

a-bi-ra-am (Abraham)

ia-aṣ-ḫa-qí-im (Isak)

ia-aḫ-qú-ub-DINGIR (Jakob)

Dessa texter dateras till 18:e århundradet f.Kr. och beskriver sociala praktiker (adoption av arvtagare, konkubinage för avkomma, den juridiska anledningen " syster-fru") som exakt motsvarar berättelserna i Genesis!

Den strikta patriarkala endogamin - Abraham insisterar på att Isak inte ska gifta sig med kananiter. Jakob skickas till Haran för att gifta sig med kusiner. Varför? För att de upprätthöll rasrenhet! De blandade sig inte med de degenererade kamiter och semiter som ockuperade Kanaan.

De ville bevara den europoidiska linjen hos Bell Beaker!

Fysiska beskrivningar av patriarkerna - Även om skrifterna är knappa med fysiska beskrivningar (eftersom rasen var uppenbar för samtida), är de detaljer vi har avslöjande:

Esaú var "admoni" (אַדְמוֹנִי) - Vanligtvis översatt som "röd" eller "rödaktig". Denna term används också för att beskriva David (1 Samuelsboken 16:12, 17:42). Det är en markör för rött hår och ljus hy—fenotypen är keltisk!

Abrahams fru (Sara) var så vacker att faraonerna begärde henne - I ett land av mörkhyade egyptier, vilken typ av exotisk skönhet skulle vara så fängslande? En blond eller rödhuvad med blå ögon!

José i Egypten blev inte igenkänd av sina bröder - När de återförenades, identifierade bröderna honom inte (Génesis 42). Varför? Vissa föreslår att det bara var den egyptiska kontexten. Men överväg: om José anpassade sig i en egyptisk stil men fortfarande var rasligt distinkt (vit bland icke-vita), skulle han vara lättare att känna igen! Om inte... han kunde passera som egyptier eftersom vissa elit-egyptier (möjligen av hicskos ursprung) också kunde vara europoid!

DAVID OCH SALOMON: ARIAN KUNGAR I ISRAEL

Beskrivningen fysiken hos Kung David är särskilt avslöjande. I 1 Samuelsboken 16:12 läser vi :

"Han var 'admoni' (אַדְמוֹנִי), med vackra ögon och av god utseende."

Och återigen i 1 Samuelsboken 17:42:

"David såg honom och föraktade honom; för han var ung, 'admoni' och av gentilt utseende."

Ordet "admoni" (Strong's H132) kommer från roten "adam" (אָדָם), vilket betyder "röd" eller "färgad". Moderna översättningar varierar:

KJV: "ruddy" (färgad, med rosiga kinder)

NIV: "healthy" (hälsosam—ett politiskt korrekt eufemism!)

Septuaginta (grekiska): "pyrrakos" (πυρράκος)—bokstavligen "eldfärg", som betecknar röd hårfärg!

En man med mörk eller olivfärgad hud beskrivs inte som "rodnande" eftersom blodrodnaden inte är synlig genom tät melaninhud. Endast ljus hud tillåter

att se "rödheten" av det ansiktliga blodflödet—därav är "admoni" en tydlig markör för nordisk-keltisk fenotyp.

Och vad sägs om Salomo? Höga visan (tilldelad Salomo) ger oss en extraordinär ledtråd. I Höga visan 5:10-11 beskriver bruden den älskade:

"Min älskade är vit ['tsach', H6703] och blond/röd ['adom', H122], utmärkt bland tiotusen. Hans huvud är rent guld..."

Ordet "tsach" (צח) betyder "bländande

fortsätta

STOR GENETISK BLUFF: NÄR VETENSKAPEN AVSLÖJADE SAMAELS BEDRAGARE (fortsättning)

Ordet "tsach" (צח) betyder "bländande vithet", "skina", "hyper-blekt". Det är inte bara "vit" i betydelsen av icke-svart hud; det är ett strålande vitt, av den typ som finns hos de renaste nordiska och keltiska befolkningarna. När det kombineras med "adom" (röd/blond med rödaktig ton), får vi en entydig bild: Salomo, den visaste kungen av Israel, var en vit man med ljust hår.

Men vänta! Modernisterna och judeo-kristna (denna ekumeniska kätteri som har infekterat de amerikanska protestantiska kyrkorna) kommer att protestera: "Men i Höga Visan 1:5 säger bruden 'Jag är svart'!" Åh, ja, den dåligt översatta versen som har orsakat så mycket förvirring! Låt oss titta på den fullständiga hebreiska texten:

"Shchorah ani ve-navah, benot Yerushalayim" (שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם)

Det kritiska ordet är "shchorah" (שְׁחוֹרָה). Äkta översättningar (även den grekiska Septuaginta) erkänner att detta betyder "mörk" eller "brun" (av solen), inte "svart" i raslig mening! Själva bruden förklarar i nästa vers (1:6): "Titta inte på att jag är mörk['shcharchoret'], för solen har bränt mig".

Varje portugis som har arbetat med skörden under den brännande solen i Augusti känner perfekt till detta fenomen: ljus hud blir solbränd och blir tillfälligt mörk. Denna vers bekräftar därför att bruden ursprungligen hade ljus hud (eftersom endast ljus hud blir synligt solbränd till den grad att det väcker sociala kommentarer). En kvinna av genuin neger ras skulle inte behöva "ursäkta sig" för att vara mörkhyad—det skulle vara normen!

FENOTYPEN 'ISRAELITA': UPPFYLLELSE AV PROFETIA I EUROPA

Genom att nu konsolidera alla de spridda fenotypiska bevisen i Skrifterna framträder en konsekvent bild av de verkliga Löftets arvingar:

Ljuspigmenteringsmarkörer:

"Admoni" (אַדְמוֹנִי) - Tillämpad på Esaú (Genesis 25:25), David (1 Samuelsboken 16:12, 17:42). Indikerar rödaktigt hår och ljus hud.

"Tsach" (צח) - Tillämpad på den älskade i Höga Visan 5:10. Betyder bländande vithet, hyper- depigmentering.

"Leukos" (λευκός) - I Septuaginta och Nya Testamentet (Matteus 17:2, när Kristus förvandlades). Indikerar ljus vithet, mycket ljusblont hår.

"Yeraqon" (יֶרֶק, קוֹן, H3420) - I Jeremia 30:6, används för att beskriva ansikten so m "bleknar" av skräck. Endast ljus hud kan "blekna" synligt! Folk med mörk pigmentering uppvisar inte synlig blekhet i situationer av rädsla eller sjukdom.

Jämförelser med snö och mjölk - Klagovisor 4:7 beskriver Juda prinsar: " Deras ädla var vitare än snö, vitare än mjölk". Detta är ingen vag poetisk språk— det är en exakt fysisk beskrivning av nordisk aristokrati!

Ansikts- och hårdrag:

Hår i "vågiga lockar" - Höga Visan 5:11 beskriver den älskades hår som "buskigt och svart som en kråka" i engelska översättningar, men det hebreiska "taltalim" (תַלְתַּלִּים) betyder "vågigt", "ringlat" (inte afrokrulligt hår). Och "shahor" här kan helt enkelt betyda "mörk" (mörkbrun, inte svart), i kontrast till mycket ljusblont.

"Duvögon" - Höga Visan 1:15, 4:1 använder detta uttryck. Duvor har ljusa ögon (blå-grå). Att jämföra mänskliga ögon med duvor antyder ljusa ögon, inte mörkbruna.

Olika skägg - Hebréerna var ålagda att inte "runda av skäggens kanter" (Tredje Mosebok 19:27). De egyptiska framställningarna av Amoriterna visar distinkta spetsiga skägg, långa skägg - kännetecken för indoeuropeiska folk, inte för sydliga semiter som ofta hade kortare och lockigare skägg.

O CASO DO NAZARENO: VAR DET KRISTUS EN BLOND GALILEO?

**Åh, men nu har vi kommit till den mest kontroversiella punkten av alla!
Frågan som får modernisterna att skumma av ilska: hur såg Kristus ut?**

De moderna kyrkor, i ett extas av multikulturell kapitulation, njuter av att presentera en "Jesus" med mörk hy, krulligt hår och näsa som är perfekt svår att särskilja från en modern ashkenazi-jude (som, ironiskt nog, är genetiskt kazar-europeisk!). Men de historiska och bibliska bevisen berättar en annan historia.

Bevis 1: Brevet från Publius Lentulus

Detta dokument, bevarat i medeltida manuskript men påstått kopierat från källor från första århundradet, beskriver Kristus i tydliga termer:

"...av medellängd och välproportionerad; med ett vördnadsfullt utseende; hår i färgen av moget vin [det vill säga, kastanjebrunröd], slätt fram till öronen och därefter något krulligt och mer glänsande, flödande över axlarna; delat på mitten av huvudet enligt sedvänjan hos Nazaréerna; bred och mjuk panna; ansikte utan fläckar eller rynkor, förskönat av en måttlig rodnad..."

Låt oss notera markörerna: kastanjebrunrött hår (inte svart), bred panna (nordisk egenskap), ansikte som visar rodnad (omöjligt på mycket pigmenterad hud).

Bevis 2: De Messianska Profetiorna om Skönhet

Psaltaren 45:2-3, som erkänns som en messiansk psalm, förklarar:

"Du är vackrare än människors söner; nåd har utgjutits över dina läppar... spänn ditt svärd vid låret, o Mäktige, med din härlighet och din majestät."

Jesaja 53:2, i kontrast, talar om Den lidande tjänaren "utan skönhet eller skönhet"—men detta hänvisar till tillståndet av förnedring under Passionen, inte till det naturliga utseendet. Förvandlingen (Matteus 17:2) avslöjar den sanna härligheten: " hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset".

Den grekiska termen som används är "leukos" (λευκός) och "lampros" (λαμπρός)—lysande vithet, strålande ljus. Johannes syn i Uppenbarelsen 1:14-15 beskriver honom med "vitt hår som ull" och "ögon som eldsflammor". Vitt hår betyder inte senilitet; i det apokalyptiska sammanhanget betyder det renhet och himmelsk härlighet. Men ögon "som eldsflammor" antyder ögon som reflekterar ljus intensivt—klara ögon (blå eller gröna), inte mörkbruna som absorberar ljus.

Bevis 3: Ursprung Galileen

Kristus kom från Galileen, en region som var känd för en befolkning som var rasligt distinkt från södern. Judarna i Judeen föraktade galiléerna (Johannes 7:52: "Granska och se att ingen profet uppstår från Galileen"). Varför denna distinktion?

Galileen koloniserades av stammarna från norr—Zabulon, Naftali, Aser—som hade större kontakt med fenicier, greker och andra medelhavsnationer från norr. Jesaja 9:1 kallar det "Galileen av hedningarna" (Galil ha-Goyim, גליל הגוים)—bokstavligen "Galileen av nationerna", vilket antyder en etniskt blandad eller icke-judisk befolkning. Detta skulle passa perfekt med en befolkning som bevarade egenskaper från de ursprungliga Bell Beakers/Amoriter, medan Judeen i söder hade genomgått större blandning med edomiter och andra semitiska befolkningar.

Bevis 4: Förmågan att "försvinna" i folkmassor

Johannes 8:59 och Lukas 4:30 registrerar att Kristus "gömde sig" och "gick genom dem" när han hotades av fientliga folkmassor. Om han skulle ha varit rasligt identisk med de omgivande judarna, hur skulle han då kunna försvinna i en folkmassa? Det är bara rimligt om det fanns en synlig raslig skillnad: i en blandad folkmassa av galiléer (europoider) och judar (som alltmer blandades med edomiter), skulle någon kunna röra sig mellan de olika etniska grupperna.

DE TEOLÓGISKA IMPLIKATIONERNA: EDOM KORSFESTADE ISRAEL

Genom att bygga vidare på den tidigare etablerade tesen om den edomitiska identiteten hos moderna judar, och nu beväpnade med genetiska bevis på att de verkliga Löftets arvingar var europoider med ljusa ögon, kan vi äntligen avtäcka det centrala teologiska mysteriet: vem korsfäste Kristus?

Det standardmässiga svaret "judarna" är samtidigt korrekt och missvisande, eftersom det beror på hur man definierar "judar". Om vi med "judar" menar Löftets arvingar, de rasliga ättlingarna till de tolv stammarna, då nej, de korsfäste inte Kristus—eftersom de flesta verkliga israeliter redan inte var i Palestina under första århundradet!

De tio stammarna i norr hade blivit bortförda av Assyrien år 722 f.Kr. och återvände aldrig. De migrerade genom Kaukasus (därav "kaukasier"!) till Europa. Bevisen i "Migrationerna av de tolv stammarna" dokumenterar rutterna:

Dan stam → Danmark (Danmark = "Danmärket"), Donau, stammarna " Tuatha De Danann" i Irland

Gad stam → Goter, Geter (Getas), Gotland (Sverige)

Simeon stam → Sicambrianer (förfäder till fransmännen)

Zebulon stam → Rhenområdet (Nederländerna/Tyskland)

Aser stam → Schweiz (Helvetier)

Naftali stam → Norge

Issachar stam → Finland/Estland

Benjamin stam → Normander, Brittaner

Josefs stam (Efraim och Manasse) → England och Förenta staterna (välsignelser av stor sjöfart och "nationernas myriader")

Tribo av Juda → Iberien (Portugal och Spanien), Skottland, Irland

Även Juda och Benjamin, som utgjorde Sydriket, led av den Babyloniska fångenskapen (586

f.Kr.). Även om en rest återvände under Esra och Nehemja för att återuppbygga Templet, förblev de flesta spridda eller migrerade västerut.

Vem då, vem som återbefolkade Judeen under de följande århundradena? Texterna är tydliga: edomiter. När babylonierna erövrade Jerusalem, allierade sig edomiterna med erövrarna (Psaltaren 137:7: "Tänk på, HERRE, edoms söner, som på Jerusalems dag sade: Riv ner, riv ner, ända till dess grundvalar!"). De utnyttjade vakuumet för att ockupera judiska marker i söder.

Under den hellenistiska perioden erövrade Johannes Hyrkanos (134-104 f.Kr.) Idumea och tvingade edomiterna att konvertera till judendomen. Denna " konversion" var enbart religiöst-kulturell och förändrade inte den genetiska verkligheten: de förblev ättlingar till Esaú. Och varifrån kom den Herodianska dynastin, som regerade under Kristus tid? Från Idumea! Herodes den Store var edomit, son till Antipatros, idumeen.

De "judar" som konspirerade för att korsfästa Kristus leddes alltså av Kaifas (överstepräst) och Sanhedrin—en korrupt elit som inte längre representerade det sanna rasliga Israel. De var Samaels barn, avkomman av Ormen, Satans synagoga som Kristus själv fördömde i Johannes 8:44:

"Ni har djävulen till far, och ni vill tillfredsställa er fars begär. Han har varit mördare ända från början..."

Vem var mördare "ända från början"? Kain, som dödade Abel. Och från vem härstammade Kain? Teologin om "Dubbel frölinje" (Two-Seedline), som prese nteras i "Samerna i Genesis 3:15" och i texten "Förlorade stammar av Israel - Boken om genetik", argumenterar för att Kain inte var Adams son, utan resultatet av den olagliga föreningen mellan Eva och Ormen (Samael/Satan i fysisk form). Därför finns det två linjer inom mänskligheten:

Kvinnans frö → Set → Noa (ren linje) → Sem → Abraham → Isak → Jakob/Israel → De tolv stammarna → Europeiska folk

Ormens frö → Kain → Kananiter → Blandning med Esaú/EDOM → "Moderna judar" (inte alla, men den fariseisk-talmudiska linjen)

The Heraldic Emblem of Gad

Primary

THE TRIBE OF GAD

As for Gad, raiders shall raid him,
But he will raid at their heels
(or... Gad, a troop shall overcome him:
but he shall overcome at the last)
(Genesis 49:19)

Secondary

Shield of MOSKOW
RUSSIA

National Shield of
LITHUANIA

JEDBURGH, Town
in SCOTLAND

HOLSTEBRO, Borough
DENMARK

BRUSPERK, Town in
CZECH Commonwealth

BELLOY, District,
in FRANCE

KLIN, Borough,
in RUSSIA

KATZENBACH, Town
in GERMANY

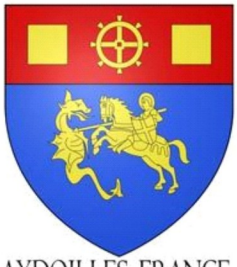

AYDOILLES, FRANCE
Near Germany

On the GRIMMA Bridge
GERMANY

The House of
ADDINGTON, UK

The Earl of
SNOWDON, UK

APOSTLARNA: ARIANSKA MISSIONÄRER TILL VÄSTEN

Men om de verkliga israeliterna redan var spridda över Europa, varför skickade Kristus apostlar för att "predika evangeliet till hela skapelsen"? Svaret blir uppenbart när vi undersöker vart apostlarna faktiskt gick.

Traditionen från Kyrkan **(som förnekades av romarna men bevarades i de keltiska kyrkorna) registrerar :**

Jakob den äldre, → Spanien! Dokumentet "Jakob som evangelist för israeliterna i Portugal och Spanien" ger omfattande bevis på att Jakob predikade på den Iberiska halvön, där han blev martyr (Santiago de Compostela bevarar relikerna). Varför Spanien? För där fanns de spridda från Juda!

Paulus → Lilla Asien, Grekland, Rom, och planerade att åka till Spanien (Romarbrevet 15:24,28). Hans Epístola aos Romanos var inte skriven till edomiter, utan till israeliterna i imperiets huvudstad— många av dem var slavar eller ättlingar till legionerna som hade tjänstgjort i Östern. Epístola aos Gálatas var riktad till kelterna i Galatien (Lilla Asien)—stammar som hade migrerat och bevarade sin israelitiska identitet.

Petrus → Hans första epistel är riktad till "de utländska som är spridda" (1 Petrus 1:1) i Pontus, Galatien, Kappadokien, Asien och Bithynien—alla regioner med spridda israelitiska befolkningar. Den gamla irländska traditionen hävdar att Petrus besökte de brittiska öarna.

Johannes → Efesos (Lilla Asien), senare exilerad till Patmos (Grekland).

Filippos → Frankrike (Gallien), enligt provensalska traditioner.

Bartolomaios → Armenien och möjligtvis även till Indien (där det fanns israelitiska handelsgemenskaper).

Santo André → Cítia (regionen norr om Svarta havet, migrationsvägen för israeliterna) och, enligt skottarna, till Skottland!

Lägg märke till mönstret? Alla gick norrut och västerut, följande vägarna för de Förlorade stammarna! Ingen gick till subsahariska Afrika, ingen till Kina, ingen till det förkolumbianska Amerika (även om detta är diskutabelt). De gick efter de förlorade fåren från Israels hus (Matteus 10:6, 15:24).

TERMINEN "GENTIOS": DEN MEST LÖNANDE ÖVERSÄTTNINGSFRAUDEN I HISTORIEN

Här måste vi pausa för att demolera en av de största lögnerna som spridits av moderna översättningar: ordet "Gentios".

I det grekiska Nya Testamentet är ordet "ethnos" (ἔθνος), plural "ethne" (ἔθνη). Den bokstavliga betydelsen är helt enkelt "nation" eller "folk". Septuaginta (den grekiska översättningen av Gamla Testamentet) använder "ethne" för att översätta det hebreiska "goyim" (גּוֹיִם), som också helt enkelt betyder "nationer".

Avgörande är att "goyim" i Gamla Testamentet ofta syftar på Israels nationer! Till exempel:

Första Mosebok 17:4-5: Gud lovar Abraham att han ska bli far till " multitud av nationer" (hamon goyim)

Första Mosebok 48:19: Efraim kommer att bli en "multitud av nationer" (melo ha-goyim)

Jesaja 49:6: Messias kommer att vara "ljus för nationerna" för att återställa Jakobs stammar

Termen har aldrig betytt "icke-judar" i raslig mening! Det betydde helt enkelt

folk/nationer, vilket kunde inkludera Israel eller andra. Översättningen av "Gentiles" (härstammar från latinet "gentilis", hedning) var en avsiktlig förvrängning av den Romerska Kyrkan för att skapa en falsk dikotomi mellan "judar" (som de påstod hade avvisat Kristus) och "hedningar" (alla andra, som kunde konverteras).

Denna språkliga bedrägeri tjänade politiska syften:

Att universaliserar Kristendomen genom att ta bort dess israelitisk-nationella karaktär

Att judaisera Kyrkan genom att acceptera att "judar" var det bibliska Israel (när de var edomiter)

Att fördunkla identiteten hos de Förlorade stammarna i Europa

När Kristus säger till apostlarna "Gå ut i hela världen, predika evangeliet för allt skapat" (Markus 16:15), och "ni skall vara mina vittnen... till jordens yttersta gräns" (Apg 1:8), talar han inte om att omvända afrikaner, asiater eller indianer. Han talar om att nå de spridda israeliterna till världens bebodda yttersta gräns—vilket i biblisk terminologi betyder extrema västern: Iberien och de Brittiska öarna!

FRIMURARE: DE FÖRRADDARE AV RASEN

Ingen analys av Ibero-Israelism skulle vara fullständig utan att belysa den nefariska rollen som frimureriet spelar i undertryckandet av dessa sanningar. Dokumenten hänvisar till "frimurarna som förråder", och med rätta.

Den moderna frimureriet, officiellt grundad 1717 med Stora Londonlogen, är en fortsättning på tidigare hemliga sällskap (Tempelriddare, Rosenkors, osv.) som i sin kärna var judaiskt kabalistiska. Även om många frimurare på lägre grader är naiva män som tror att de tillhör en filantropisk broderskap, initieras de högre graderna (33e av den skotska riten, graderna av Yorkriten, Shriners) i mysterier som i grunden är anti-Kristus och pro-judiska.

Evidens 1: Judiskt symbolik

Gå in i vilket frimureri som helst och du kommer att se:

Hexagrammet (felaktigt kallat "Davids stjärna", men egentligen en sen kabbalistisk symbol)

Konstanta referenser till "Salomos tempel" (medan de ignorerar Kristus, det sanna templet)

Hebreiska termer: Boaz och Jaquim (pelare), Tubal-Kain (lösenord), YHWH/Jahbulon (blasfemiskt sammansatt namn som blandar YHWH med Baal och Osiris!)

Evidens 2: Infiltration av Europeiska monarkier

De iberska katolska monarkierna—Portugal och Spanien—har historiskt varit anti-frimureriska. Inkvisitionen (orättvist förtalad av frimurerihistoriker) förföljde inte bara judar som hemligt praktiserade judendom (Marranos/Nya Kristna), utan även hemliga sällskap.

Varför? För att Kyrkan, trots sina korruptioner, erkände att dessa sällskap var subversiva mot den kristna ordningen. Och de hade rätt! Vad hände när frimureriet fick makt?

1755: Lissabon jordbävning—många ser Guds hand straffa Portugal, men andra noterar den märkliga närvaron av engelska och franska hemliga sällskap vid D. José I:s hov, som påverkade Markis av Pombal (misstänkt för frimureriska sympatier)

1789: Franska revolutionen—orkestrerad av frimureriska loger (Jakobiner, Bavarianska Illuminati), resulterade i folkmordet på den katolska aristokratin och i förstöringen av monarkin.

1820: Liberal revolution i Portugal—ledd av frimurare, störtade den absoluta monarkin

1910: Inställandet av republiken i Portugal—en frimurargärning som mördade D. Carlos I och exilade D. Manuel II, sista legitima kungen

1931: Andra spanska republiken—ett anti-klerikalt och anti-monarkiskt styre, vilket ledde till Inbördeskriget

Lägg märke till mönstret? De iberiska kristna monarkierna—förvaringsplatser för de sanna Löftets arvingarna—har systematiskt förstörts av de frimureri-judiska krafterna! Detta är ingen tillfällighet; det är andlig krig. EDOM krigar mot Jakob, Ormens frö mot

Kvinnans frö.

Bevis 3: Masonisk kontroll av Arkeologi och Historiografi

Varför avvisar moderna universitet varje förslag om israelitiska kopplingar till EUROPA? För att historiska och arkeologiska avdelningar har blivit fångade av

akademiker utbildade vid institutioner som kontrolleras av masonisk-judiska intressen.

Överväg:

Den systematiska förnekelsen av genetiska bevis som visar R1b (den dominerande haplogruppen i Västeuropa) med ursprung från närliggande östra regioner

Undertryckandet av jämförande språkliga studier mellan hebreiska och keltiska språk

Det löjliga som hälls över British Israelism och relaterade teorier, inte med argument, utan med ad hominems och auktoritetsappeller

Finansieringen av arkeologiska utgrävningar i Israel av sionistiska organisationer som har intresse av att främja berättelser som legitimerar den moderna staten Israel

KUNGARNAS ÅTERKOMST: UPPFYLLELSE AV MONARKISK PROFETIA

Men allt är inte mörker! Den ibero-israelitiska monarkiska perspektivet erbjuder profetisk hopp. Om de iberiska folken (och brittaner, fransmän, irländare och skandinaver) är de verkliga ättlingarna till De tolv stammarna, då gäller löftena om återställande för dem, inte för de impostorer kazarer som för närvarande ockuperar Palestina.

Löfte 1: Återställande av den Davidiska monarkin

Jeremia 33:17 lovar:

"Aldrig ska det fattas en man från David som sitter på tronen i Israels hus."

Var är denna tron? Inte i Jerusalem—staden har blivit profanerad och templet förstört definitivt år 70 e.Kr., precis som Kristus profeterade ("Det ska inte bli kvar här en sten på en annan", Matteus 24:2). Tronen har migrerat västerut, följande stammarna.

Den gamla irländska traditionen bevarar legenden om Tea Tephi, som påstås vara dotter till kung Zedekias av Juda, som undkom den babyloniska erövringen och reste (med profeten Jeremia) till Irland omkring 580 f.Kr., och tog med sig Jakobs sten (Lia Fáil). Denna sten blev Kronstenen för de irländska kungarna, senare skotska (Scone-stenen), och slutligen engelska (för närvarande under Westminster-tronen).

Oavsett om denna legend är bokstavlig eller symbolisk, är den underliggande sanningen klar: den davidiska linjen har bevarats inom de europeiska monarkierna, inte bland edomitiska pretendentar. De kungliga familjerna i Skottland, England, Spanien och Portugal gör alla anspråk på (och genealoger visar) härstamning från gamla linjer som går tillbaka till de israelitiska stammarna.

Löfte 2: Välsignelser av lydnad

5 Mosebok 28:1-14 listar välsignelser av lydnad, inklusive:

Överlägsenhet över andra nationer Jordbruksrikedom Militär framgång

Lån till många nationer, utan att låna

Vilka folk dominerade världen under de senaste fem seklen? De kristna europeiska nationerna: Portugal, Spanien, Frankrike, England, Nederländerna. De byggde i mperier som täckte hela globen. Upptäckternas tidsålder, den Industriella revolutionen, den brittiska sjöfartsdominansen—allt är profetiskt uppfyllande av löftena till ISRAEL!

Självklart kommer modernisterna att invända: "Men hur är det med förbannelserna i 5 Mosebok 28:15-68 för olydnad?" Åh, ja, de har också uppfyllts! Plågor, krig, förtryck—men alltid med en bevarad rest, för Gud har lovat att aldrig helt förstöra Israel (Jeremia 30:11, 46:28).

Världskrigen på 20-talet kan ses som gudomliga domar över Europas avfall—övergivandet av genuin Kristendom, den frimureriska infiltrationen, toleransen f ör judisk-talmudisk påverkan. Men även i dessa broderkrig (europeer som dödar europeer—Jakob som kämpar mot Jakob) överlevde den rasliga kärnan.

Löfte 3: Den Nya Utgången

Jesaja 11:11-12 profeterar:

"På den dagen kommer Herren att sträcka ut sin hand för att rädda resten av sitt folk... Han kommer att resa en standard för folken och samla de bortförda från ISRAEL, och de spridda från Juda kommer han att förena från jordens fyra hörn."

Dispensationalisterna (en annan judisk-kristen heresi) tolkar detta som att moderna judar återvänder till Israel. Men vi vet sanningen: det handlar om den identitära uppvaknandet av de verkliga Löftets arvingar!

När de europeiska folken erkänner sin sanna israelitiska arv, när de kristna monarkierna återställs, när frimureriet avslöjas och förstörs, när de falska edomiterna utvisas från Heliga landet—då kommer den sanna eskatologiska uppfyllelsen att börja.

Och det kommer inte att vara en "Uppryckelse" som handlar om att kristna försvinner till himlen (ännu en nyligen påhittad idé, populariserad av John Nelson Darby under 1800-talet). Det kommer att vara etableringen av Kristi rike på jorden, med huvudstad inte i en korrumperad Jerusalem, utan i en Nya Jerusalem—möjligen andlig, möjligen bokstavlig i ett återställt kristet Europa.

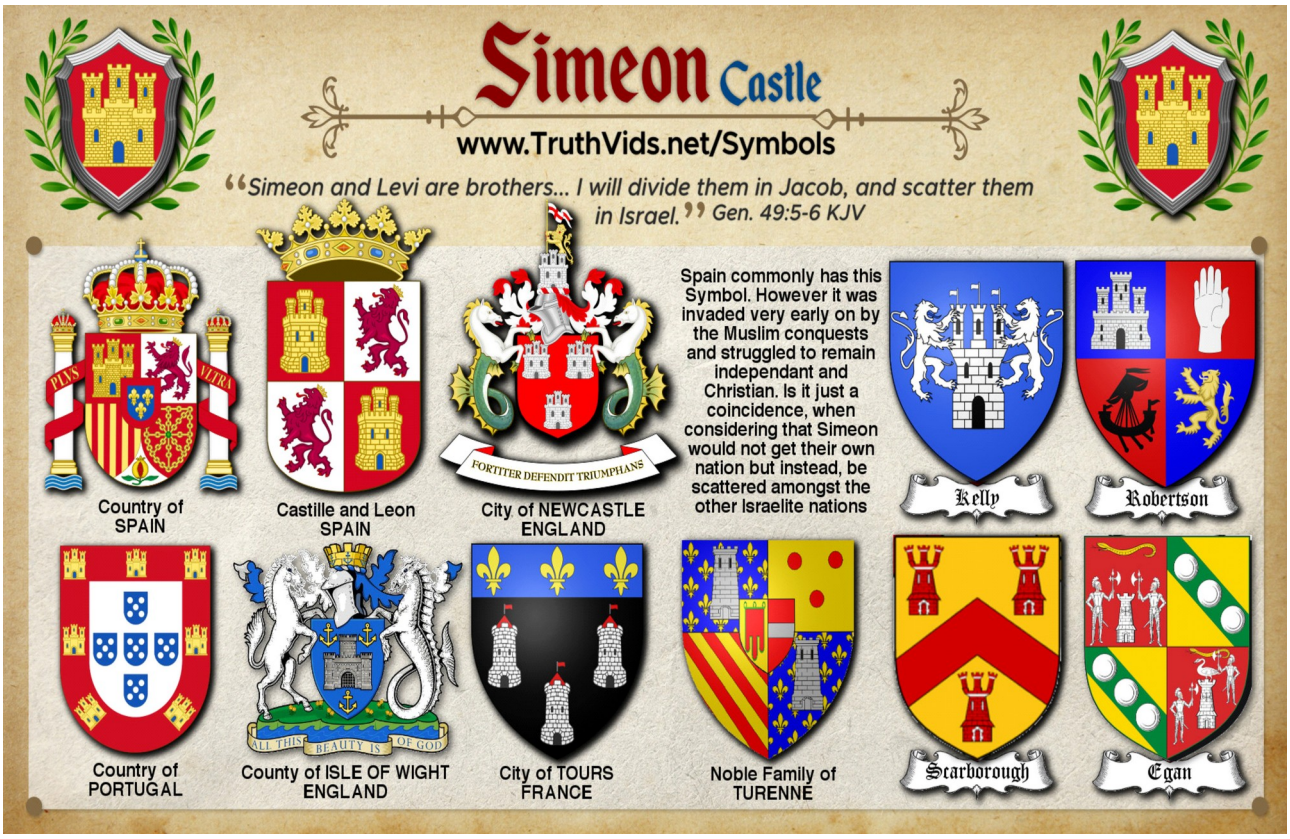

PORTUGAL: JUDAS STAM I EXTREMA VÄSTERN

Fokuserar specifikt på Portugal (eftersom vi skriver på portugisiska och antar

ett ibero-israelitiskt perspektiv), tyder de samlade bevisen på att det portugisiska territoriet huvudsakligen beboddes av Juda-stammen, med bidrag från Benjamin och Levi.

Evidens Etimologisk:

"Lusitânia" - Det romerska namnet för Portugal. Föreslagen härledning: " Luz-Shittah-Ania", vilket betyder "Plats/Mark för Ljusstaven/Ljusets Spira". Spiran är en symbol för Juda (Genesis 49:10).

"Porto" och "Portugal" - Från "Portus Cale". Vissa alternativa etymologer föreslår " Portu-Gal", där "Gal" kan relatera till "Galut" (exil) eller "Galaad" (Gilead).

Namn på platser: Braga (möjligen från "Berachah", välsignelse), Guimarães (från "Gimzo" eller "Gemariah"), Coimbra (Conim-bira?).

Evidens Genetisk:

Studier av haplogrupper i det portugisiska folket visar:

R1b i höga frekvenser (60-70% beroende på region) - Detta är Bell Beaker/Amorita-markören

J i måttliga frekvenser (10-20%) - Möjligtvis rester av senare feniciska/israelitiska migrationer

E i låga frekvenser (5-10%) - Pre-israelitiskt substrat (kamit?)

T i små men närvarande frekvenser (2-5%) - Detta är markören Peqi'in Chalcolítico! Dess närvaro i Portugal, även i låga procentandelar, är extraordinärt betydelsefull.

Historisk bevis:

Fenicisk kolonisation - Fenicierna var kananiter, men det fanns också israeliter bland dem, särskilt efter att Norra kungadömet föll. Salomos allians med Hiram av Tyrus (1 Kungaboken 5) etablerade handelsband. Gemensamma fartyg reste till " Tarsis" (Tartessos, i södra Spanien) och handlade med ädelmetaller.

Aposteln Jakob - Traditionen säger att han predikade i Iberien mellan 34-44 e.Kr., med fokus på de samhällen som redan kände till de hebreiska skrifterna—inte slumpmässiga hedningar, utan spridda israeliter som upprätthöll sina forna traditioner.

Återerövringen - Utvisningen av morerna (711-1492 e.Kr.) leddes av kristna monarkier som såg sig själva som försvarare av tron. Den första kungen av Portugal, Afonso Henriques (r. 1139-1185), hade en vision av Kristus före slaget vid Ourique, där han lovade seger. En tillfällighet? Eller gudomlig providens som gynnar de sanna löftets arvingarna?

Profetiskt bevis—"Israels märken" i Portugal:

Tillbaka till de bibliska märken som identifierats i "Marks of Israel":

✓ En nation och en samling av nationer - Portugal, även om det är litet, skapade ett globalt imperium (Brasilien, Afrika, Asien) ✓ Välsignelser av vete, vin och olivolja - Alentejo är kornboden, Douro vinodlingen, Algarve olivträdet ✓ Maritimt folk - Upptäckterna! Vasco da Gama, Magellan (portugisisk i Spaniens tjänst), sjöfarare som seglade jorden runt ✓Missionerande folk - Sankt Franciskus Xavier, portugisiska jesuitmissionärer konverterade miljoner i Asien och Amerika ✓ Folk av Ordet - Bibeln trycktes och spriddes på portugisiska; folket behöll katolsk tro (trots romerska korruptioner) mot muslimska invasioner ✓ Fiendens portar - Kontroll av strategiska punkter: Gibraltarsundet (närhet), Godahoppsudden (afrikansk rutt), Macau och Goa (asiatiska portar)

PORTUGISKA KUNGALINJER OCH DEN DAVIDISKA FRÖET

De portugisiska kungliga släkterna, när de spåras tillbaka genom de visigotiska, romerska och grekiska linjerna, når ofelbart till de trojanska linjerna och därifrån till de närorientaliska linjerna.

Huset Bourgogne → Kapetinger → Karolinger → Merovinger - Denna linje, även o m kontroversiell (Merovingerna är favoriter bland konspirationsteoretiker), visar på genetisk kontinuitet sedan Romarrikets fall.

Mer konkret:

Afonso Henriques (1109-1185), den första kungen, härstammade från Henrique av Bourgogne, som härstammade från de franska Kapetingerna.

Kapetingerna gjorde anspråk på härstamning från Karl den store (Karolinger).

Karl den store härstammade från de frankiska kungarna som, enligt medeltida krönikörer, härstammade från Sicambrianerna.

Sicambrianerna, enligt Gregorius av Tours och andra källor, kom från öster, möjligen från det citerade området—precis längs vägen för de Förlorade stammarna!

Avis-huset (1385-1580), som inkluderade kungar som D. João I (av goda minnen), D. Duarte (den vältalige), och Infante D. Henrique (upptäcktsresande), delade också denna härkomst genom mödernelinjer och dynastiska äktenskap.

Även Casa de Bragança (1640-1910), den sista dynastin, hade släktband med de europeiska kungahusen, alla delade en gemensam härstamning som går tillbaka till de israelitiska stammarna.

DET SÄRSKILDA ROLLEN FÖR JUDA OCH CEPTERN

Genesis 49:10 innehåller den avgörande profetian om Juda:

"Ceptern ska inte vika från Juda, inte kommandostaven från hans fötter, förrän Siló kommer; och folken ska lyda honom."

"Siló" syftar på Messias (Kristus). Därför lovar profetian att Juda skulle behålla kunglig auktoritet fram till Kristus ankomst. Men vad hände sedan?

Dispensationalister hävdar att ceptern helt överfördes till Kristus (andlig sanning), vilket gör de jordiska monarkierna irrelevanta. Men korrekt monarkiteologi erkänner att Kristus, som Kungarnas Kung, delegerade auktoritet till jordiska monarker som regerar under Hans suveränitet—konceptet av Guds rätt för kungar.

Därför fortsätter legitima monarkier som härstammar från Juda att bära ceptern under Kristus. När dessa monarkier störtas av frimureriska revolutioner (som i Portugal 1910), är det inte bara en politisk förändring—det är ett uppror mot den gudomliga ordningen.

Den eventuella återställningen av den portugisiska monarkin (profeterad i legender som den dolda eller Femte imperiet av Fader António Vieira och Fernando Pessoa) kommer därför att vara inte bara nationell, utan även eskatologisk—en del av den gudomliga planen för att återställa ISRAEL (de sanna arvtagarna EUROPEER) till sin ledarposition under Kristus.

SVAR PÅ FÖRUTSÄGBARA INVÄNDNINGAR

För att förutse de hysteriska ropen från modernisterna, judeo-kristna och frimuraragenter, låt oss svara på de vanligaste invändningarna:

Invändning 1: "Detta är rasism!"

Svar: Nej, det är biblisk teologi. Gud valde Israel som ett särskilt folk (5 Mosebok 7:6). Detta val var samtidigt rasbaserat (fysisk härkomst från Abraham-Isak-Jakob) och andligt (tro och lydnad). Att förneka den rasliga dimensionen är att förneka Inkarnationen—Kristus kom som en raslig jude (från Juda stam), inte som en "generisk människa". Ras är teologiskt viktigt eftersom Gud verkar genom släkter, förbund och släktträd.

Invändning 2: "Men Galaterbrevet 3:28 säger att det inte finns jude eller grek!"

Svar: Kontext, kontext, kontext! Paulus talar om andlig enhet i Kristus, inte om att förneka rasliga eller nationella identiteter. I samma paulusiska corpus identifierar han sig som "hebreisk av hebreer" (Filipperbrevet 3:5), upprätthåller skillnader mellan folk, och erkänner olika roller för olika grupper. Enheten i Kristus upphäver inte de skapade skillnaderna; den transcenderar dem utan att utplåna dem.

Objektion 3: "Genetikerna stöder inte dessa teorier!"

Svar: Mainstream-genetiker stöder inte eftersom de finansieras av stiftelser som kontrolleras av judisk-sionistiska intressen! Dessutom bekräftar studien som vi analyserade—publicerad i den prestigefyllda Nature Communications—omedvetet de israelitiska teserna genom att visa att de kalkolitisk invånarna hade blå ögon och var europoider, och att de försvann och ersattes av haplogrupp-J befolkningar. De vägrar helt enkelt att koppla ihop de uppenbara punkterna eftersom det skulle vara akademiskt självmord.

Oberoende studier bekräftar migrationer från Mellanöstern till Europa under Neolitikum/Kalkolitikum. "Atoliana-hypotesen" om ursprunget till indoeuropeerna (konkurrent till "Steppeshypotesen") placerar ursprunget i Turkiet/Kaukasus—exakt i linje med israelitiska rutter!

atoliana" av ursprunget till indoeuropeerna (rival till "Stepphypotesen") placerar ursprunget i Turkiet/Kaukasus—exakt i linje med israelitiska rutter!

Objektion 4: "Ni ignorerar de nuvarande judarna!"

Svar: Vi ignorerar inte; vi avtäcker! De moderna "judarna" är primärt:

Ashkenazim (80-85%) - Genetiskt europeer (kazarer som konverterade under århundradet 800-900), inte semiter

Sefardim - Blandning av kvarvarande edomiter/israeliter med iberiska konversioner under den moriska ockupationen

Mizrahim - Östliga judar, många genuint semitiska men inte nödvändigtvis israeliter (kan vara ättlingar till andra semitiska stammar eller konversioner)

Genetiska studier visar att Ashkenazim delar mer DNA med europeer (italienare, greker) än med palestinier eller araber. Detta är exakt vad vi skulle förvänta oss av konverterade kazarer—en turkisk stam från Kaukasus som antog den talmudiska judendomen av politiska skäl.

Objektion 5: "Detta förstör det universella budskapet i Evangeliet!"

Svar: Falskt dilemma! Att erkänna att löftena i Abrahamitiska förbundet uppfylls i de europeiska folken hindrar inte att individer från andra raser kan räddas genom nåd genom tro. Den individuella frälsningen erbjuds alla (Johannes 3:16). Men de nationella och territoriella löftena tillhör specifikt Israel—de sanna arvtagarna i Europa.

Dessutom har den Stora kommissionen att föra Evangeliet "till alla nationer" uppfyllts just av europeerna! Portugisiska, spanska, engelska och holländska missionärer har fört Kristendomen till Afrika, Asien, Amerika och Oceanien. Européerna har uppfyllt det israelitiska mandatet att vara "ljus för nationerna" (Jesaja 49:6).

KONKLUSION: DET KOMMANDE UPPVAKNANDET

När Harvard genomförde sin genetiska studie och publicerade sina fynd i Augusti 2018, hade forskarna ingen avsikt att validera brittiska eller iberiska israelitiska teologier. De trodde helt enkelt att de gjorde vetenskap—sekvenserade gammalt DNA, modellerade

befolkningsmigrationer, publicerade i prestigefyllda tidskrifter.

Men Providência har humor. De samma genetiska tekniker som de sionistiska judarna hoppades använda för att "bevisa" sin koppling till Heliga landet slog tillbaka spektakulärt. De bevisade motsatsen: att de verkliga bibliska invånarna var europoider med blå ögon och ljus hud, som försvann från regionen och ersattes av befolkningar av haplogrupp-J (de framtida edomiterna-judarna).

Under tiden bär de europeiska folken—särskilt de iberiska, keltiska och germanska—de genetiska, språkliga, kulturella och profetiska markörerna av de verkliga Löftets arvingar.

Portugal, denna lilla nation i den västligaste delen av Europa, har oproportionerligt uppfyllt de abrahamitiska löftena:

Upptäckte nya världar (välsignelse av expansion)

Spridde Evangeliet (ljus för folken)

Dominerade haven (auktoritet över "fiendens portar")

Producerade rikedomar (guld från Brasilien, kryddor från Indien)

Höll fast vid den kristna tron genom århundraden av motgångar

Förstörelsen av monarkin 1910 var ingen tillfällighet; det var en beräknad attack från frimurar-judaistiska krafter som försökte utplåna en bastion av den sanna SANNINGEN. Men profetior kan inte upphävas av mänskliga angrepp.

Christo, den dolda kommer att komma. Monarkin kommer att återställas. De europeiska folken kommer att vakna till sin sanna identitet. Och när detta händer, när miljoner portugiser, spanjorer, irländare, engelsmän, fransmän, tyskar, skandinaver erkänner att de är det verkliga Israel, att de är arvtagarna till löftena, att de har gudomlig rätt till

globalt ledarskap under Kristus—då börjar den slutgiltiga kampen mot Satans synagoga.

De falska edomiterna kommer att darra. Frimurarna kommer att avslöjas. De korrupta institutionerna kommer att falla. Och över ruinerna av den avfallna moderniteten kommer Riket att resa sig—inte ett judisk-sionistiskt rike baserat på genetiska lögner och historiska bedrägerier, utan det sanna Kristi rike, styrt av de verkliga sönerna av Abraham, Isak och Jakob.

Tills dess står vi fasta, beväpnade med Guds ord i ena handen och ärlig vetenskap i den andra, och proklamerar sanningen som de köpta akademikerna och de fega kyrkliga fruktar att uttala:

EUROPEER ÄR ISRAEL. JUDAR ÄR EDOM. OCH SANNINGEN, ÄVEN OM DEN HAR UNDERTRYCKTS I TUSENTALS ÅR, KAN INTE DOLDAS EVIGT.

'Soli Deo Gloria. Portugal och Spanien, Judas stammar, i evighet.'

Gal Laiko

Sobre o Livro

Esta obra explosiva desafia as narrativas históricas e genéticas aceitas, explorando a genealogia bíblica, as tradições monárquicas e o impacto das revoluções republicanas e maçônicas. Gal Laiko investiga a escatologia bíblica, as profecias antigas e o o destino das Tribos Perdidas de Israel, revelando uma “Grande Farsa Genética” que moldou o mundo moderno.

ISBN 978-989-54332-6-0

Gal Laiko